

§ 6. Wydatki biurowe i gospodarcze

- poz. a) Papier do użytku biurowego,
- poz. b) Druki manipulacyjne,
- poz. c) Materiały i przybory kancelaryjne,
- poz. g) Opłaty pocztowe i telekomunikacyjne,
- poz. i) Opał, światło, energia elektryczna, woda, gaz,
- poz. j) Utrzymanie czystości,
- poz. m) Materiały na bieżące potrzeby gospodarcze,
- poz. n) Bieżący remont pomieszczeń,
- poz. o) Bieżący remont inwentarza.

§ 7. Wydatki transportowe

- poz. a) Koszt utrzymania pojazdów mechanicznych²⁾,
- poz. b) Koszt utrzymania innych środków transportowych²⁾,
- poz. c) Koszty transportu obcego,
- poz. d) Paliwo i smary²⁾.

§ 14. Inwentarz

- poz. g) Zakup inwentarza biurowego i gospodarczego.

§ 21. Usługi obce

- poz. a) Świadczone przez przedsiębiorstwa własne,
- poz. b) Świadczone przez inne przedsiębiorstwa³⁾.

§ 51. Wpłata do budżetu.**U w a g i :**

- ¹⁾ § 5 poz. b) dotyczy kosztów jednorazowych przejazdów robotników z miejsca zamieszkania do miejsca pracy.
- ²⁾ Dotyczy przypadku, gdy transport odbywa się za pomocą własnego taboru danego prezydium rady narodowej.
- ³⁾ Należności za usługi świadczone przez osoby fizyczne preliminarować należy w § 1.

Typ 16 (Akcja uporządkowania m. st. Warszawy).**D o c h o d y**

§ 27. Wpłaty Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy.

W y d a t k i

W zakresie wydatków środków specjalnych typu 16 stosuje się odpowiednie rozdziały działu 1 (Gospodarka narodowa) części 7 (Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej) z podziałem na paragrafy i pozycje obowiązującej klasyfikacji wydatków budżetu państwa.

1502**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 19 grudnia 1953 r.

w sprawie trybu oraz sposobu rozliczania różnic budżetowych powstających przy sprzedaży cegły w 1954 r.

Na podstawie § 4 uchwały nr 658 Rady Ministrów z dnia 12 września 1953 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia cen zbytu cegły na 1954 r. oraz w sprawie rozliczeń różnic między cenami zbytu a cenami płaconymi za cegłę w roku 1954 przez niektóre jednostki gospodarki uspołecznionej, § 11 ust. 1 uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500) oraz § 64 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Monitor Polski Nr A-53, poz. 592) zarządza się, co następuje:

§ 1. Celem zabezpieczenia w budżecie centralnym na 1954 rok odpowiednich kredytów budżetowych na pokrycie ujemnych różnic budżetowych powstających z różnicy między cenami zbytu cegły obowiązującymi w 1954 r. a cenami płaconymi za cegłę w 1954 r. przez odbiorców określonych w § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 września 1953 r. w sprawie cen zbytu na cegłę (Biuletyn PKPG Nr 32, poz. 141) ministerstwa, którym podlegają cegielnie państwowe, oraz Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli również w odniesieniu do Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych zaplanują w

bilansach dochodów i wydatków na 1954 r. różnice budżetowe ujemne w trybie niniejszego zarządzenia i w sposób przewidziany zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 24 lipca 1953 r. w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu centralnego i projektów budżetów terenowych na rok 1954 (wraz z instrukcjami).

§ 2. Ministerstwa, o których mowa w § 1, a Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli również w odniesieniu do Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych wykorzystują kredyty na pokrycie ujemnych różnic budżetowych w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami o wykonywaniu budżetu państwa z uwzględnieniem przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Cegielnie państwowe oraz Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych fakturują w 1954 r. cegłę sprzedawaną jednostkom gospodarki uspołecznionej, wymienionym w załączniku do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1953 r. w sprawie różnic budżetowych przy sprzedaży artykułów budowlanych i drewna (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1235), po cenach zbytu obowiązujących w 1953 r. W fakturach wykazywać należy również wartość dostarczanej cegły, obliczoną według ceny określonej w § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 wrześ-

nia 1953 r. w sprawie cen zbytu na cegłę (Biuletyn PKPG Nr 32, poz. 141), zmienionego zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 listopada 1953 r., z zaznaczeniem „według cen 1954 r.”

2. Na podstawie faktury, o której mowa w ust. 1, cegielnie państwowe oraz Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych wystawiają akceptowe żądania zapłaty opiewające tylko na kwotę obliczoną według cen obowiązujących w 1953 r. (ust. 1) i składają je łącznie z kopią faktury w banku dla siebie właściwym. Płatnikami akceptowego żądania zapłaty opiewającego na kwotę faktury wykazaną według cen obowiązujących w 1953 r. są odbiorcy cegły.

§ 4. 1. Kredyty budżetowe na pokrycie ujemnych różnic budżetowych będą otwierane przez Ministerstwo Finansów na wniosek ministerstw, o których mowa w § 1, na pierwsze dwa miesiące każdego kwartału z góry w wysokości $\frac{2}{3}$ planowanej dotacji kwartalnej i na trzeci miesiąc każdego kwartału z góry w wysokości $\frac{1}{3}$ planowanej dotacji kwartalnej.

2. Ministerstwa, o których mowa w § 1, z wyjątkiem Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła oraz Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli tylko w odniesieniu do Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych, przekazują kwoty otwartych kredytów budżetowych podległym jednostkom budżetowym, które nadzorują cegielnie państwowe.

3. Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła przekazuje kwoty otwartych kredytów budżetowych wojewódzkim zarządom przemysłu terenowego materiałów budowlanych na specjalny rachunek „Różnice budżetowe przy sprzedaży cegły”.

§ 5. 1. W celu uzyskania różnicy budżetowej określonej w § 1 cegielnie państwowe równocześnie z wystawieniem faktury i akceptowego żądania zapłaty wystawiają zestawienia różnic cen między cenami cegły obowiązującymi w 1954 r. a cenami płaconymi zgodnie z § 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 września 1953 r. w sprawie cen zbytu na cegłę i na podstawie tego zestawienia sporządzają bezakceptowe żądania zapłaty opiewające na jednostki budżetowe wymienione w § 4 ust. 2 (nadzorujące cegielnie państwowe).

2. Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych sporządza bezakceptowe żądania zapłaty opiewające na Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli.

3. Państwowe cegielnie przemysłu terenowego sporządzają bezakceptowe żądania zapłaty opiewające na wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego materiałów budowlanych. Bank płatnika pokrywa bezakceptowe żądania zapłaty z tytułu różnic cen przy sprzedaży cegły w ciężar specjalnego rachunku „Różnice budżetowe przy sprzedaży cegły”.

4. Zestawienie różnic cen oraz 1 kopia (dodatkowa) faktury, o której mowa w § 3 ust. 1, stanowią załącznik do bezakceptowego żądania zapłaty.

§ 6. Zagadnienie kontroli, ewidencji oraz sprawozdawczości ujemnych różnic budżetowych zostanie uregulowane odrębną instrukcją Ministra Finansów.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Trąmpczyński

1503

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1953 r.

w sprawie zaniechania obliczania niewidomym zwyczaj w podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Płatnicy podatku od wynagrodzeń zaniechają przy obliczaniu podatku od wynagrodzeń, otrzymywanych przez niewidomych, ustalania zwyczaj, przewidzianych w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przepisami §§ 7 i 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1953 r. w

sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 1, poz. 1).

§ 2. Organy finansowe zaniechają ustalania zwyczaj, określonych w § 1, od wynagrodzeń otrzymywanych przez niewidomych w przypadkach, gdy płatnicy nie obliczyli tych zwyczaj przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

1504

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1953 r.

w sprawie rachunkowości budżetowej w okresie zakończenia i rozpoczęcia roku budżetowego.

Na podstawie § 97 ust. 2 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Monitor Polski Nr A-53, poz. 592) zarządza się, co następuje:

I. Przepis wstępny.

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o przepisach o rachunkowości budżetowej, należy przez